

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

3 maart 2014

ADVIES 2014-22

met betrekking tot de weigering om toegang te verlenen tot documenten in het bezit van de
Ombudsdienst Verzekeringen

(CTB/2014/12)

1. Een overzicht

Bij mail van 28 januari 2014 vraagt de heer X aan de Ombudsdienst Verzekeringen om inzage in de stukken van zijn dossier OMBHCL13/3730 (klacht tegen AXA), meer bepaald de correspondentie (brieven, e-mails) van de Ombudsdienst Verzekeringen aan AXA en aan kantoor Bernaert en van de ontvangen antwoorden.

Bij mail van 19 februari 2014 antwoordt de Ombudsdienst Verzekeringen dat zij niet onder het toepassingsgebied van de wet van 11 april 1994 valt gezien haar privaatrechtelijk karakter.

Omdat hij het hiermee niet eens is, dient de heer X bij mail van 19 februari 2014 een beroep in bij de Beroepsinstantie Openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, afdeling openbaarheid van bestuur die hem onmiddellijk laat weten dat zij niet bevoegd is. In een voorgaande mail van diezelfde dag had hij de ombudsdienst verzekeringen hiervan op de hoogte gebracht.

Bij mail van 19 februari 2014 dient hij bij de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, hierna Commissie genoemd, een adviesaanvraag in.

2. De ontvankelijkheid van de adviesaanvraag

De Commissie is van oordeel dat de aanvraag om een advies niet ontvankelijk is, omdat de aanvrager voldaan heeft aan de wettelijke vereiste van de gelijktijdigheid van het verzoek tot heroverweging aan de Ombudsdienst Verzekeringen en het verzoek om advies aan de Commissie in overeenstemming met artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Ook al stelt de wetgever nauwelijks vereisten aan het verzoek tot heroverweging, toch moet er een duidelijke relatie bestaan tussen enerzijds het verzoek tot heroverweging en het verzoek om advies. In casu werd een beroep ingediend bij de Vlaamse Beroepsinstantie waardoor de relatie tussen de melding die werd gemaakt dat hij het niet eens is met de visie van de Ombudsdienst Verzekeringen, geen duidelijke band vertoont met het verzoek om advies.

Los hiervan stelt zich trouwens de vraag in welke mate de Ombudsdienst Verzekeringen als een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1 van de RvS-wet kan worden beschouwd. De wet van 11 april 1994 is immers slechts van toepassing op bestuursdocumenten, d.w.z. alle informatie, in welke vorm ook, waarover een administratieve overheid beschikt. Zonder hierop uitgebreid in te gaan, wil de Commissie er wel op wijzen dat de Ombudsdienst Verzekeringen werd ingesteld door artikel 2 van het koninklijk besluit houdende wijziging van de klachtenbehandeling in de verzekeringssector bepaald in het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen en van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de wet van 27 maart 1994 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen. Daarbij werd bepaald dat zij onder de vorm van een rechtspersoon moet worden ingericht. De Ombudsdienst Verzekeringen werd opgericht door private beroepsactoren als een vereniging zonder winstoogmerk, waarvan de oprichtingsakte op 9 oktober 2006 werd neergelegd ter griffie van de rechtbank van Koophandel te Brussel. Uit de rechtspraak van de Raad van State en het Hof van Cassatie blijkt dat een private organisatie slechts kan worden beschouwd als een administratieve overheid voor zover zij eenzijdig bindende bevoegdheden heeft. Het is daarbij onvoldoende dat een instelling een taak van algemeen belang vervult. De Ombudsdienst Verzekeringen heeft de bevoegdheid niet om eenzijdig bindende beslissingen te nemen, maar onderzoekt slechts klachten en treedt bemiddeld op in verzekeringsgeschillen.

Brussel, 3 maart 2014.

F. SCHRAM
secretaris

M. BAGUET
voorzitster